

На утрѣто още първия отишелъ въ пещерята при пустинника и му казалъ:

— Горски приятелю, трѣбва много да се боите отъ разбойници, та сте прибрали да Ви пази това куче?

— Че това не е куче, това е коза. Отговорилъ пустинника смаяно.

— Не приятелю, ти се лъжешъ, това е куче!

Въ врѣме на прѣпирнята доближава се и втория лукавъ човѣкъ. Той поздравилъ пустинника и го попиталъ:

— За какво ти е това куче? Вий не трѣбва да го държите при Васъ, защото то съ лаянъето си ще смущава Вашитѣ молитви!

Въ сѣщото врѣме дошелъ и третия лукавъ човѣкъ.

— О, хо, кучето ли продавате? И азъ желяхъ да го купя. Приятелю, колко искате за него?

— А бе, хора, това не е куче това е моята хубава козица!

— Ха, ха, ха! И тази хубава работа! Кой е слушалъ куче на коза да се прави?, — отговорили съ единъ гласъ и тримата.

Най-сетнѣ убѣдили го и взели козата вмѣсто куче. Пустинника се расърдилъ и си влѣзалъ въ колибата, а тримата лукави човѣка грабнжли козата, отвели ѝ въ гората, опекли ѝ и почнжли да се веселятъ и прѣсмиватъ на пустинника.

ЗАДАЧИ.

I.

Числата 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15 и 16 да се наредѣтъ въ горнитѣ санджчета, но така, щото ако ги съберете отъ дѣсно на лѣво, или отъ горѣ на долу, или „подъ жгълъ, да излиза сборъ 34.